

MOSTOVI

šolsko leto 2016/17

ŠOLSKO GLASILO MOSTOVI

MOSTOVI

Glasilo Osnovne šole Križe.

Avtor slike na naslovnici je
Žan Zupan iz 8. a.

Likovni prispevki so narejeni pod
vodstvom učiteljic OŠ Križe in učiteljice
likovne umetnosti Dragice Štalc.

Lektoriranje Mitja Spreizer.

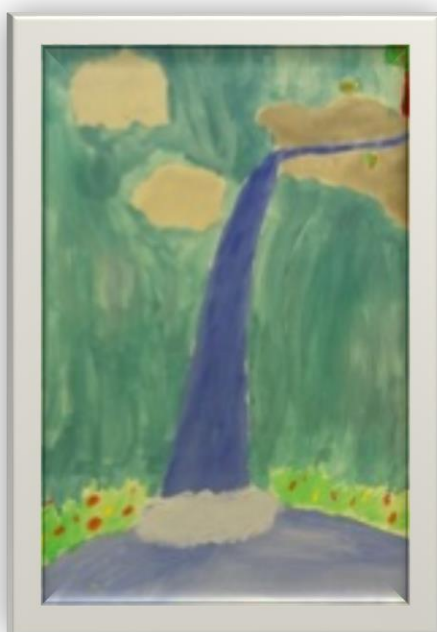
Oblikovanje in prelom Nataša Dovžan.

GROHARJEVA KOLONIJA

Učenci naše šole se vsako leto udeležijo Male Groharjeve kolonije v Škofji Loki. Pravila kolonije velevalo, da se trije učenci posamezne šole iz zadnjega triletja lahko udeležijo te ustvarjalne delavnice na prostem. Letos so se delavnice udeležili Žan Zupan iz 8. b in Ajda Meglič ter Gaja Klemenc iz 7. a.

Žan je risal vtise Stare Loke s svinčnikom, Gaja in Ajda pa sta se preizkusili v akrilni tehniki.

Dragica Štalc

Slika 1 Nina Šuštar, 6. b

SENČNE LUTKE

V 4. a razredu smo se ukvarjali z vesoljem. Bili smo v planetariju, kjer smo se ogromno naučili o zvezdah in planetih. Spoznali smo, zakaj imamo letne čase in kako se menjavata dan in noč. Raziskovali smo in odgovore iskali po knjigah in spletu, svoje delo pa smo

predstavili drug drugemu. Brali smo igro Borisa A. Novaka V ozvezdju postelje in zelo uživali v nastopanju s senčnimi lutkami.

Mojca Srečnik

MOKRIŠČE NAS VEDNO PRESENEČA

"Tistikrat so zažarele zvezde, da nikdar tako..." (A. Borin)

In tistikrat so zažarela tudi lica naših prvošolčkov, da nikdar tako. Doživeli so svoj prvi mokriščni krst. Voda vsepovsod, blata še več, živali pa malo manj, saj so se že pripravile na mrzle zimske dni. Kljub vsemu so v potoku ujeli svojo največjo trofejo - mladega potočnega raka. Prava paša za oči.

Blatnih nog in čistih misli so se utrujeni vračali v šolo z željo po ponovnem obisku druge učilnice na prostem - MOKRIŠČU.

Mateja Marčun

ČAROVNICE ZASEDLE OŠ KRIŽE

"Čarovnice pod klopjo, čarovnice nad klopjo, čarovnice na stolu, čarovnice ob stolu..."

S čarovniškimi vražami in običaji ob bližajoči noči čarovnic so se ukvarjali učenci 1. a. Pa ne zaradi vse polno prisotnega novo nastalega praznovanja v slovenskih mestih in vaseh, temveč zaradi spoznavanja ozadja, zakaj noč čarovnic ni slovenski praznik. Bilo je zanimivo in nadvse zabavno.

Mateja Marčun

CELOVEC

Učenci sedmega razreda smo v petek, 14. 10. 2016 obiskali avstrijsko Koroško. Najprej smo se mimo Vrbskega jezera peljali do razglednega stolpa Pyramidenkogel, od koder smo imeli res lep razgled na celotno jezero in njegovo okolico. Najpogumnejši učenci so se spustili še po toboganu.

Po ogledu Pyramidenkogla in Vrbskega jezera smo odšli do glavnega mesta Koroške – Celovca. Tam nas je učiteljica peljala do zmaya »Lindwurm«, ki predstavlja mesto. Nato smo se sprehodili po Celovcu in rešili naloge na učnih listih ter se urili v nemščini. Ko smo končali z delom, smo si privoščili malico ali pa smo se posladkali.

Ta dan se nam je vtisnil v spomin in upamo, da bomo šli še kdaj na tako zanimivo ekskurzijo.

ERASMUS NA OBISKU V ANGLIJI

Učenca krožka Erasmus Matevž Terziev in Žan Zupan iz 8. a razreda sta v prvih oktobrskih dneh odpotovala na mednarodno izmenjavo v Veliko Britanijo. Teden dni sta preživela med učenci osnovne šole Cotton Grove Primary School v Norwichu in dodobra spoznala angleški način življenja in šolanja.

Osnovna šola v Angliji traja od 5. do 11. leta starosti, obvezna pa je tudi nižja srednja šola, in sicer od 11. do 16. leta starosti. Šole so državne in zasebne. Učenci morajo obvezno nositi šolske uniforme, se pa ne preobuvajo v copate. Pouk se začne ob 9. uri in traja do 14. ure.

Žan in Matevž sta si z učenci iz drugih partnerskih držav ogledala še mesto Norwich s prelepo katedralo in srednjeveškim gradom ter se s parnim vlakom odpeljala do obale Severnega morja.

Opisane dogodivščine z mednarodnega srečanja učencev in učiteljev si lahko ogledate tudi na priloženih fotografijah.

Andreja Polanšek

ŠOLSKI EKOVRT

Naša šola je v letošnjem letu postala bogatejša za čisto pravi šolski ekovrt. Učenci 2. b so se lotili prvih opravil na našem novem vrtu. Odločili smo se, da bomo naredili zeliščno, zelenjavno in cvetlično gredico, da bo naš vrt res raznolik.

Skopali smo grede, odstranili plevel in posadili čebulice žafranov in okrasnega luka. Posejali smo motovilec in špinačo ter posadili rožmarin, pehtran, žajbelj, sivko, origano, meto, meliso, ameriški slamnik, solato, por, jagodnjak ...

Zelišča smo na vrtu tudi označili. Oznake so nam pomagali izdelati učenci izbirnega predmeta Obdelava gradiv les pod mentorstvom gospe Štalc.

Ker pa si želimo, da naš vrtiček postane resen ekovrt, se bodo zeliščem na gredah pridružili še trta, borovnice, robide, maline in kosmulja. Tako nam bo naš vrt omogočil neposreden stik z naravo, lahko bomo spremljali rast in razvoj bitij ter zanje skrbeli skozi vse letne čase.

Monika Košir

BOŽIČNO-NOVOLETNI SEJEM

December je mesec kot noben drug, saj ima že od nekdaj posebno mesto in ga kot takšnega še prav posebej pričakujemo in se ga veselimo. Na naši šoli smo vanj vstopili na prav poseben način, in sicer z božično-novoletnim sejmom.

Učencem namenjam o prav posebno zahvalo, saj ste se v preteklih tednih in dneh s pripravo sejma zelo trudili in poskrbeli za bogat nabor izdelkov.

Zahvalo pa namenjam o tudi staršem in ostalim obiskovalcem za vaše prostovoljne prispevke ob nakupu izdelkov in upamo, da je bila povrnjena v obliki unikatnih spominkov, ki so delo vaših otrok.

Za utrinke našega sejma sta se trudili učenki novinarsko-fotografskega krožka:

Sanja in Katja iz 6. razreda.

SODELOVANJE UČENCEV NA LIKOVNEM NATEČAJU

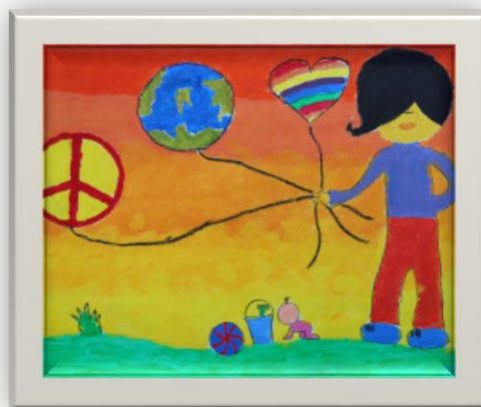
Učenci so sodelovali na likovnem natečaju »Plakat miru«, ki je bil letos že 20. po vrsti. Naslov letošnjega natečaja je bil PRAZNOVANJE MIRU.

Že tretje leto so nas k sodelovanju povabili LIONS KLUB BLED GOLF, saj šola lahko sodeluje samo v primeru povabila na natečaj. Namen natečaja je spodbuditi otroke k razmišljanju o miru. Svoje misli o miru so učenci osmih razredov izrazili v plakatih.

Prvi izbor smo naredili že na šoli in pet plakatov izbrali za razstavo v Kranjski Gori.

Plakate, ki smo jih poslali naprej, so ustvarili naslednji učenci 8. razredov:

Žan Zupan, Tia Škrjanec, Nejc Slabe, Tinkara Roblek in Meta Jekovec.

ODPRTJE UČILNICE IN SPREJEM FRANCOSKIH OTROK

V torek, 18. 10. 2016, smo medse sprejeli 31 francoskih otrok in 2 učitelja. Mesto Tržič je že 50 let pobrateno s francoskim mestom Ste Marie aux Mines. Učenci so se počutili prijetno, saj so postali del naše šole in so se vključili v pouk. Popoldneve pa so preživeli z vrstniki pri njihovih družinah.

Ob tem dogodku smo pripravili odprtje prenovljene učilnice na prostem in energetske obnovljene telovadnice.

EVROPSKI DAN JEZIKOV

Vsako leto 26. septembra praznujemo jezikovno raznolikost v Evropi in spodbujamo učenje tujih jezikov. Dan vselej obeležimo tudi na naši šoli. Tokrat smo se udeležili

natečaja, ki ga je organiziralo društvo učiteljev angleškega jezika. Letošnja tema je bila »Zgodbe iz šestih besed«. Učenci so v angleškem in slovenskem jeziku ustvarili kratke zgodbe iz le šestih besed in jih opremili s slikami. Četrtošolci so poiskali nemška imena sestavljena iz šestih črk in jih zapisali z risbami. Pri francoščini pa so učenci zapisali dialoge iz šestih besed.

Mojca Kralj in Mojca Pretnar Podobnik

LJUBEZEN GRE SKOZI ŽELODEC

Če rek drži, potem so učenci 1. a močno zaljubljeni. Pa ne v kogar koli, temveč v šolo. V petek so se pod vtisi obiska sadovnjaka lotili še jesenskih jabolčnih tortic. S skupnimi močmi so zgneti testo, nato pa oblikovali tortice, jih premazali z domačo marmelado ter prekrili z narezanimi jabolki. Vonj sveže pečenih tortic se je širil po celi šoli, še bolj pa se je širila dobra volja, ko so si učenci podprli želodčke z jesenskimi dobrotami.

Mateja Mračun

OBDELAVA LESA V 4. B

Danes se je naš razred spremenil v tesarsko delavnico. Spoznali smo različne vrste lesa, njihove razlike in značilnosti. Postali smo pravi mizarji. Lesene ploščice smo najprej obrusili, nato pa s pomočjo žeblicev spojili v lesene skrinjice. Tesarjenje nam je bilo v veliko veselje.

Polonca Kammermeier

OBISK MESTA SAINTE-MARIE-AUX-MINES

Ob 50- obletnici pobratenja Tržiča z mestom Sainte-Marie-aux-Mines smo učenci, ki se učimo francoščino, v mesecu juliju obiskali pobrateno mesto.

Navsezgodaj zjutraj smo se z avtobusom odpravili proti Franciji. Pot do tja je trajala enajst ur, čas smo si pa krajšali z igrkami in s klepetom. Ko smo prispeli, smo bili navdušeni nad mestom, saj so bile hiše čudovite. Na skoraj vsaki so bile štorklje. Gostitelji so nas sprejeli s tradicionalnim pecivom. Utrujeni od poti smo odšli v sobe, kjer smo se nastanili, ampak dan se je šele začel. Odpravili smo se v center mesteca, kjer je bilo že vse nared za večerno slovesnost ob francoskem državnem prazniku, 14. juliju. Pridružili smo se sprevodu, v katerem so bila različna domača in tržiška društva in skupine, med njimi tudi naša šola.

Naslednji dan smo odšli v rudnik Tellure, kjer so včasih kopali srebro. Predstavitve je bila zanimiva. Ker smo bili lačni od hoje po rudniških rovih, smo odšli na kosilo k ribniku. Nekaj prostora smo pustili tudi za sladkarije, saj smo kasneje odšli v tovarno bonbonov v Vogezih. Tam izdelujejo kar 37 različnih vrst bonbonov, mi pa smo si ogledali izdelavo mandljevih bonbonov. Po večerji smo utrujeni zaspali.

Ko smo se zbudili, nas je čakal ogled mesta, kjer smo med sprehodom občudovali zgradbe in spoznavali zgodovino Sainte-Marie-aux-Minesa ter njegove okolice. Po obilnem kosilu smo odšli proti Tržiškemu trgu. Tam sta župana obeh mest na

slavnostni prireditvi obnovila listino o pobratenju. Skupaj z učenci šole Reber smo nastopili z odlomkom iz Malega princa. Slavnosti mimohod je nadaljeval pot mimo Evropskega trga do tunela, kjer se je slavnostni program zaključil. Zvečer smo si v mestnem gledališču ogledali nastop folklorne skupine Karavanke in Pihalnega orkestra. Ob večerji smo si ogledali razstavo, ki so jo pripravili gostitelji, in se poslovili od francoskih prijateljev.

Naslednji dan smo se odpravili proti domu. Čeprav je bila pot dolga, je hitro minila ob gledanju filmov in pogovorih o tem, kaj vse smo doživeli.

Sara Bitežnik, 8. a

KAMENA DOBA V 1. A

Mraz - ledena doba, tema - jame, risanje jamskega človeka - risanje učencev 1. a ... Kar nekaj vzporednic s kameno dobo bi lahko potegnili učenci 1. a v petek, ko so se potopili v pradavnino. Živel so v jamah, ki so jih predhodno poslikali s slikami živali iz pradavnine, tudi jedli so v jamah, kamor so si prinesli " ogenj". Kasneje so se zbrali ob odprtem ognju ter se, nam nerazumno, zlogovno pogovarjali, nato celo ob zvokih kamnitih ritmičnih instrumentov zapeli: RAM-TA-TA-TAM-TA-TA-TAM-TAM-TAM.

Odmevalo je po razredu, odmevalo je po šoli, odmevalo je v malih srečnih srcih nadobudnih šolarjev.

Mateja Mračun

BOŽIČ PO FRANCOSKO

Božično-novoletno vzdušje, ki je preplavilo šolo v decembru, je bilo čutiti tudi pri pouku francoščine, še zlasti ko je učilnica zadišala po cimetu in čokoladi. Učenci so pripravili tradicionalno francosko božično sladico »*bûche de Noël*« in spekli »*bredele*«, piškote, ki izvirajo iz pokrajine Alzacija.

Bonne année & bon appetit!

Mojca Kralj

Hiša je zelo velika.

Hiše se nebo dotika.

K hiši vodijo stopnice.

Hišo čuvajo cvetice.

K hiši naredimo pod.

S hišo gremo na sprehod. (N.Grafenauer)

Hiša in hiše so spremljale učence 1. a na vseslovenski akciji SVETOVNI DAN HABITATA, ki je potekala pod okriljem Zavoda RS za šolstvo in Ministrstva za okolje in prostor RS.

Učenci so zaznamovali mednarodni dan habitata z opazovanjem, izdelovanjem, pogovarjanjem, razmišljanjem o okolju, ki jih obdaja.

Opravili so sprehod v okolico šole ter opazovali hiše, zgradbe, objekte. V šoli so se orientirali s pomočjo predloge makete ter izdelali izbrane zgradbe. Iz škatlic so izrezali

in oblikovali zgradbe ter jih

prelepili s časopisnim papirjem. Nato so zgradbe umestili na maketo. Sledilo je barvanje zgradb in črno-belih čelnih fotografij. Te so nato prilepili na zgradbe ter jih zopet umestili na maketo.

Med pogovorom so

ugotovili, da bi nekatere zgradbe "polepšali", jih prebarvali, jim uredili okolico, predvsem pa bi v prazne hiše naselili prijazne ljudi, »ker hiše niso na svetu zato, da bi bile same« (M.Osojnik: *Hiša, ki bi rada imela sonce*). Ker so učence med sprehodom v okolico šole žalostno pozdravljali štiri nekdanje mogočnice dreves, so učenci prišli na idejo o ponovni zasaditvi okolice. Idejo so "uresničili" z izdelavo dreves, ki so jih umestili na maketo. Pred njimi se je prikazal prijazen okoliš, obdan z zelenjem in zanimivimi hišami, prepojenimi z daljno in bližnjo zgodovino. Zgodovino, ki nas je določila in nas bo, hočemo ali ne, spremljala v prihodnost. Le zatajiti je ne smemo.

Mateja Mračun

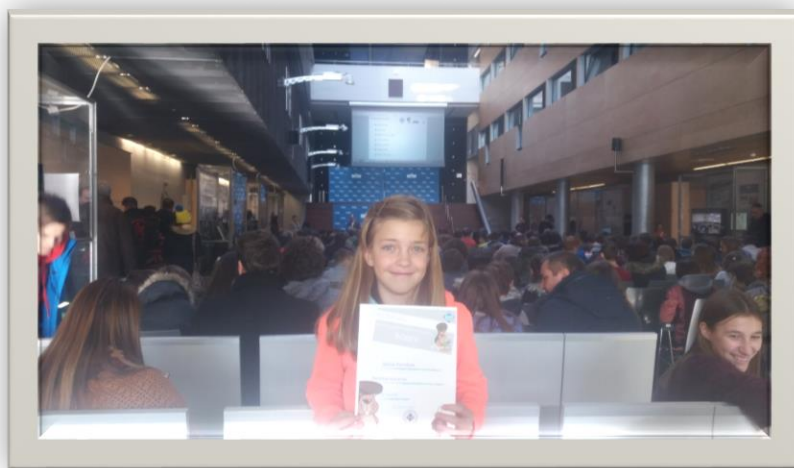
SREBRNO PRIZNANJE NA RAČUNALNIŠKEM TEKMOVANJU BOBER

V soboto, 14. 1. 2017, je na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko v Mariboru potekalo državno tekmovanje iz računalniškega razmišljanja Bober. Šolskega tekmovanja se je udeležilo 29000 osnovnošolskih in srednješolskih tekmovalcev iz vse Slovenije. Na državno tekmovanje se je uvrstilo 1 % tekmovalcev, med njimi tudi naša učenka Sanja Remškar.

V zelo močni konkurenci je pokazala ogromno računalniškega razmišljanja in dosegla odlično SREBRNO PRIZNANJE.

Iskrene čestitke.

Nataša Dovžan

VODA

Svetovni dan vode (22.3.) je 1. a obeležil s tednom, namenjenemu vodi. Spoznali so akvarij in njegovo delovanje ter si naredili lastnega - papirnatega. Preučevali so pravo ribo ter spoznavali njene prilagoditve na vodo, izvedli so poizkuse z vodo, od čebulnega testa čistosti vode do taljenja in vrenja vode. Ob vsem naravoslovnem delu so se še kopali v literarnih "vodnih" vsebinah: Ribja kraljica, Kod hodi potok ...

Kot finale vodnega tedna pa so podoživljali KOLIŠČARJE Ljubljanskega barja ter spoznavali njihovo življenje, navade, hrano, obleko. Vse povesje je bila sama VODA.

Mateja Marčun

GLASBENA PRAVLJICA

Učenci 1. b razreda smo pripravili glasbeno pravljico z naslovom Mala Marjetica in gozdni mož. Zaigrali smo jo učencem 1. in 3. razreda, povabili pa smo tudi najmlajše iz vrtca.

Izjave učencev po nastopih:

Andraž: Jaz sem bil veter, bil sem močan.

Lejla: Dobro sem se počutila, ker sem tako razločno govorila in pela solo. Bila sem sinička.

Zoja: Bila sem srečna, ker so me malčki gledali in ker sem plesala snežinko.

Stina: Bila sem marjetica. Dobro sem se počutila med prijatelji.

Urh: Všeč mi je bil moj nastop. Bil sem skala. Nastopal sem še v orkestru, igral sem na činele. Srečen sem bil.

Tal: Vesel sem, ker sem se fotografiral z otroki iz vrtca.

Tilen: Igral sem v orkestru, bil sem skala in še gozdni mož. Imel sem tri vloge, pa sem vse zmogel.

Tim: Nastopal sem kot voda. Dobro sem se gibal in sam sem naredil kostum.

Julija: Dobra igralka sem, med prijatelji sem se igrala igrico.

Rok: Všeč mi je bilo, ker je bilo toliko gledalcev.

Ela: Bila sem dobra veverica, dobro sem skakala.

Matej: Bil sem voda. Znal sem se dobro gibati.

Taj: Bil sem voda. Ali bomo še kaj igrali?

Veseli sva bili, da so učenci z veseljem in doživeto igrali.

Annamarija Cvek in Irena Snodic

SREČANJE S STAROSTNIKI

V četrtek, 30. 3. 2017, smo se začeli v šoli pogovarjati o tem, da bi starostnikom, ki živijo v domu starejših občanov, napisali pisma. V petek, 31. 3. 2017, smo vsak svojega oddali učiteljici. Takrat nam je povedala, da bomo v sredo, 5. 4. 2017, odšli na obisk v dom upokojencev.

Vsi smo komaj čakali, da bo prišel ta dan in končno je bila sredo res tu. Zjutraj smo kot običajno prišli v šolo. Najprej smo imeli pouk, po uri slovenščine pa smo se oblekli in preobuli ter se peš odpravili proti Tržiču. Mislili smo, da nam ne bo uspelo tako dolgo hoditi, potem pa smo ugotovili, da je bila pot kar zabavna, saj smo se med hojo pogovarjali s prijatelji ali z učiteljico.

Končno smo prišli v dom upokojencev, kjer so nas pričakale prijazne gospe, ki skrbijo za starostnike, in nas pospremile v zgornje nadstropje, kjer smo se dogovorili, kdo bo odšel v katero sobo. Na začetku nas je bilo strah, ker nismo navajeni govoriti s tujimi ljudmi. Po obisku pa smo spoznali, da sploh ni bilo dolgočasno, ampak lepo doživetje.

Na koncu smo za nagrado, ker smo opravili dobro delo, dobili sladoled. Bili smo zelo veseli, ker je bil zelo dober. Okus je imel po piškotku. Potem smo se poslovili, zahvalili za lep sprejem in se odpravili proti Križam. Ko smo prišli do šole, smo imeli še uro matematike.

To srečanje je bilo res enkratno doživetje. Ko smo videli nasmehe teh starejših ljudi, smo ugotovili, da smo jim polepšali dan, kar je bil zelo dober občutek. Zato tega dneva ne bomo nikoli pozabili.

Neža Stanojev, 5. b

OBČINSKI OTROŠKI PARLAMENT

V sredo, 29. 3. 2017, je bilo v sejni sobi na Občini Tržič srečanje učencev občinskega otroškega parlamenta treh tržiških osnovnih šol. Tema letošnjega nacionalnega otroškega parlamenta je *Otroci in načrtovanje prihodnosti*. Na OŠ Križe, ki je bila letošnja organizatorica občinskega otroškega parlamenta, smo za rdečo nit izbrali dve ožji temi, in sicer prihodnost in vrednote.

Učenci so v razpravi ugotavljali, da ima vsak posameznik nabor vrednot, ki ga vodijo skozi življenje, nekatere vrednote pa so nam skupne. Pomembno je, da spoštujemo vrednote sočloveka. Razlikujejo se tudi vrednote otrok in odraslih, hkrati pa imajo starši in sovrstniki velik vpliv. Pri širokem izboru vrednot smo se odločili, da pri razpravi namenimo prednost petim vrednotam, in sicer družini, poštenosti, prijateljstvu, znanju in svobodi.

Učenci so se strinjali, da prihodnost ni stvar samo odraslih, ampak je razmišljanje o prihodnosti smiselno in nujno tudi za otroke.

Na koncu nam je še svojo izobraževalno pot predstavil Matevž Poljanc, bivši učenec OŠ Križe. Poudaril je, da je pri načrtovanju karierne poti pomembno znanje ter svetoval učencem, da se usmerijo v poklic, ki jih veseli.

Vrednote se spreminjajo tako v družbi kot pri posamezniku. Pomembno je, da sledimo svojim vrednotam in na njih gradimo svojo prihodnost, na katero imamo sami velik vpliv.

Tanja Vuković, pedagoginja

PTIČKA SINIČKA

Ptička sinička
na veji sedi,
glas povzdigne
na vse hiše tri.

Prička sinička
zaspance budi,
ko zima v vas
hitro pridrvi.

Lucija Dovžan, 4. b

Slika 2: Eva Germovšek, 1. b

MLADI PLANINCI ČISTIJO

V soboto, 27. 5. 2017, smo se otroci Planinskega krožka zbrali pred šolo. Odšli smo na vsakoletno čiščenje poti na Kriško goro. Odpeljali smo se do počivališča Gozd, od koder smo odšli na Kriško goro.

Razdelili smo se v 2 skupini. Ena je odšla po strmi poti, druga pa po klasični poti. Nabrali smo okoli 10 vreč smeti, zato smo na vrhu dobili čaj in palačinke. Veseli smo, da je na gori vsako leto manj smeti in da jih planinci odnašajo v dolino.

David Studen, 6. a

MOJ BALON,
JE SLADEK KOT BONBON.
IZ ROKE GA SPUSTIM,
PA KISLO SE DRŽIM.

KRALJIČEK JE RES MODER PTIČEK.
NA VEJICI SEDI,
PREPEVA PESMI TRI.

MAMICA MICA METLO VRTI.
STANOVANJE POSPRAVI
IZ VSEH STRANI.

ELA RIBNIKAR, 1. b

SNEŽAK JE JUNAK.
MIRNO STOJI,
METLO V ROKI DRŽI
IN SE VESELO SMEJI.

ALJA KRAŠEVEC, 1. b

LUNA SE POTEPA,
ZVEZDE SVETLE GLEDA.
CELO NOČ NI SPALA,
ZATO JE ČISTO BLEDA.

JULIJA MIRT, 1. b

ZAJEC JE KORENJE,
MOČNE IMA ZOBE.
ZAJEC DOBRO VIDI,
VSAKDO TO ŽE VE.

FRAN PELAIČ, 1. b

SONCE

Sonce je vroče
in mene mami hoče.

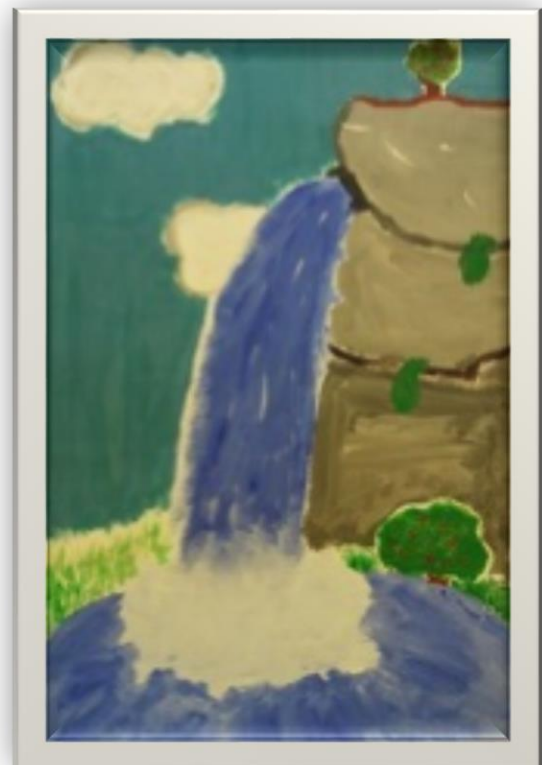
Ko sonce pripeka,
se greje opeka.

Ko zima prihaja,
sonce odhaja.

Ko sonce zahaja,
luna prihaja.

Okno odprem,
se proti soncu ozrem.

Sonce je vir energije,
saj dovolj pije.

Slika 3: Sanja Remškar, 6. b

Sonce je zasijalo
in me s trampolina odgnalo!

Brina Draksler, Ema Meglič in Akif Selimoski, 3. a

PREPIR

V gozdu je mir,
v mestu pa prepir.

Prepirajo se o denarju,
prav tako pa tudi o
komarju.

Komar pa se je šel skrit,
prav tako pa tudi umit.

Na plesu se prepira ptič,
zato je tam velik »hudič«!

V kabini prebiva hudič,
zato sem vzel velik bič!

Slika 4: Gal Draginc, 6. b

Anže Arh in Rok Slabe, 3. a

POMLAD

Češnje so že zrele,
povsem so zažarele.

Pomlad je že tu,
pomlad je že tu!

Sonce močno sije,
energijo nam ulije.

Ptički pojejo,
pomlad mi dajejo.

Ljubezen je v zraku,
cvetni prah v maku.
Nabiramo cvetje
in poslušamo petje.

Hana Perne in Leja Škrjanec Adamič, 3. a

NAJIN SVET

Hodili sva po svetu
ter iskali živali po planetu.

Ko sva prišli do živali,
sva jim hrano dali.
Potem prišli sva do planine
in nabrali sva maline.

Potem odšli sva do pekarnice,
ki se je imenovala Gorjanje.
Tam kupili sva si rogljiček
in zraven dobili še prtiček.
Potem sva se posladkali
In domov odskakljali!

Brina Draksler in Ema Meglič, 3. a

MAMICI ZA MATERINSKI DAN

Ko zjutraj se predrami,
ji rečem: Dobro jutro, mami!
Sončni žarek jo po ličkih boža,
da postane topla njena koža.

Ko pride, na mizi zagleda
vse, kar je vredno pogleda:
vrtnico rdečo, mavrico pisano,
voščilnico, v kateri je napisano:
Naj ti, kadar dež lije,

hkrati tudi sonce sije.
S tabo naj bo sreča vsak dan,
želimo ti vesel materinski dan!

Katarina Langus, 3. a

UGANKE

V njih nastopajo pravljичni junaki,
ki nastopajo v pustolovščini vsaki.
V njih je vedno domišljija,
ki ji pomaga čarovnija.
(pravlјice)

Ena krat ena, gremo na kup sena.
Dva krat dva, prileti mala sova.
Pet krat pet, dva krat dve,
to so računi _ _ _ _ _.
(poštevanke)

Ko pride pomlad,
prvi se zbudi.
Pozvoni prav rad,
nič se mu ne mudi.
(zvonček)

Po dolgi zimi v zeleni obleki
se prebudimo in pogledamo k reki.
Po gozdnem ritmu čisto zares
na vejah zaplešemo pomladni ples.
(listi)

Katarina Langus, 3. a

Slika 5: Fran Pelaič, 1. b

NOČ

Črna noč se je prebudila,
sončne žarke pod morje potopila.
Na zemljo padla temna je črnina,
to mogočna nočna je sinjina.

Zvezde bele kakor širno morje
prekrivajo nebo in dolgo obzorje.
Luna pametno modruje -
ko sonce se zbudi, dolgo, temno noč prepodi.

Res se sonce je zbudilo,
to temačno noč spodilo.
Res prišel je beli dan,
ki odpelje nas v svet sanj.

Katarina Langus, 3. a

SNEŽENI GOZD

Drevesa pokriva bela odeja,
bela je vsaka sleherna veja.
Sveče ledene hladno gorijo,
v žarku sončne svetlobe žarijo.

Pod skorjo ledeno potok teče,
mrzlo gleda in nič ne reče.

Skale snežene lesketajo se,
pod njimi živali se skrivajo vse.

Debeli medved teka naokrog,
čisto sam in bosih nog.
Beli zajček po snegu skaklja
in veselo se hahlja.

Katarina Langus in Kaja Budau, 3. a

JAZ, ČRIČEK

Sem čriček. Živim v borovem gozdu. Moj dom je prekrasna veja na drevesu. Imam lep razgled na morje. Skupaj s prijatelji pojemo v zboru. Nekega dne sta v gozd prišla deklica in deček. Deklica je želela ujeti črička. Ujela je prav mene. Zaprla me je v škatlico vžigalic. Rekel sem ji: »Če me spustiš, ti zapojem najlepšo pesem.« Deklica pa me ni poslušala. Odločil sem se, da ji zapojem najgršo pesem, da bi me izpustila. Na pomoč sem poklical še ostale čričke in zapeli smo. Deklica si je pokrila ušesa in spustila škatlico. Splezal sem ven in hitro stekel domov. Do smrti sem živel in lepo pel.

Miha Zupanc Hadaš, 3. a

Jaz sem čriček Čarli. Živim na boru v gozdu. Sem član orkestra, ki igra vesele skladbe. Inštrument, ki ga igram, se imenuje violina. Nastopili smo že po vsem gozdu. Najbolj všeč mi je, ko občinstvo ploska. Takrat sem zelo srečen. Ko se vrnem domov, me tam čaka žena z otroki. Večkrat se z orkestrom odpravimo v tujino. Največkrat se odpravimo v Avstrijo. Bili pa smo tudi v Nemčiji in Avstraliji. Za svojo zadnjo skladbo smo dobili zlato medaljo. Skladba se imenuje Pojoči cvet. Želim si, da bi moji otroci nekoč igrali violino.

Vita Leban, 3. a

Jaz sem čriček. Živim v zemlji. Rad žvižgam, v veselje pa mi je tudi sprehajanje po travniku. Tam se pogovarjam s cveticami. Ko pade noč, se skrijem v zemljo in čakam na dan. Včasih k meni pride tudi kobilica, s katero igrava šah in se kartava. Moja najljubša igra je enka. Ko sva utrujena, gre kobilica domov, jaz pa spat.

Rok Slabe, 3. a

Sem čriček. Nekega sončnega dne sem se prebudil in zaslišal petje deklice. Takoj sem planil z ležalnika, kjer sem se sončil. Skril sem se v svojo luknjo. A vseeno me je deklica videla. Nameravala me je spraviti v škatlico za vžigalice. Ko sem se skril v luknjo, sem začel kopati več predorov. Dokončal sem jih. Deklica me je pregnala ven in me spravila v škatlico. Ko me je prinesla domov, me je dala v kletko in me pobožala. Takoj mi je bilo bolje, ker sem vedel, da me ima deklica rada. V kletki sem imel travo, gugalnico in trampolin. V kletki sta bila še hrček in degu. Skupaj smo skakali po trampolinu, se gugalni in kopali nove rove. Nekega dne sem se s hrčkom skregal. Ko je

deklica videla, da se ravsava, me je spet odnesla na travnik. Nikoli več me ni vzela s seboj domov.

Amadej Polajnar, 3. a

VELIKA SENCA

V kleti sem nabirala krompir. Nenadoma je ugasnila luč. V kleti se je prikazala senca. Ta senca ni bila majhna, ampak velikanska. Imela je štiri noge. Oglašala se je zelo grozno. Izza vogala je pokukala velika glava. Počasi sem se pomikala nazaj, dokler se nisem zaletela v mizo. Na mizi sem našla svetilko. Prižgala sem jo in jo namerila v senco. Opazila sem, da je samo svinja Rozi. S krompirjem v roki sem šla domov.

Brina Draksler, 3. a

RESNIČNE SANJE

V kleti sem nabirala krompir. Nenadoma je ugasnila luč. Za sabo sem zaslišala korake. Bilo me je zelo strah. Ko je luč spet zažarela, sem videla, da je samo moja muca Pika. Takoj mi je odleglo. Ko sem pogledala nazaj, sem videla čudno pošast z veliko vrečo. Bila je človeški paličnjak z belo masko in dvema rdečima gumboma. Hotel me je spraviti v vrečo. Izogibala sem se mu, a zaman. Odvlekel me je v čudno stavbo, kjer so bili sami roboti. Privezali so me na tekoči trak, ki me je skoraj zmlel. Mislila sem, da bom umrla, ko je nenadoma s stropa priletel samorog, me rešil s tekoče naprave in me odnesel v mojo sobo. Ulegla sem se na posteljo in zaspala. Ko sem se zbudila, sem ugotovila, da so bile to le sanje. A ko sem pogledala skozi okno, sem videla prav tistega samoroga, ki me je rešil.

Maja Plohl Černigoj, 3. a

MIŠKA JE ŠLA K FRIZERJU

Nekoč je živela miška, ki je imela prekrasne lase. Vsak dan si jih je urejala, česala in umivala.

Nekega dne pa so bili lasje predolgi. Ni se jih dalo več urejati, zato je šla miška k frizerju. Prosila ga je, če ji skrajša lase. Frizer ji je rekel: »Daj mi šampon!« Miška je šla v trgovino k šamponu in mu rekla: »Daj se mi!« Šampon ji je rekel: »Prinesi mi malo vode! Čisto trd sem.« Miška je šla k reki in ji rekla: »Daj mi malo vode!« Reka ji je rekla: »Pojdi k čistilki in ji reci, naj me očisti, saj sem čisto umazana!« Miška je šla

k čistilki in ji rekla: »Očisti reko, saj je čisto umazana!« Čistilka pa ji je rekla: »Prinesi mi čistilo!« Miška je šla spet v trgovino in videla čistilo, ki se je razlilo po tleh. Rekla mu je: »Daj se mi!« Čistilo ji je reklo: »Prinesi stekleničko in me spravi vanjo!« Miška je šla na smetišče in iz zabojnika povlekla steklenico. Nato je šla k čistilu in ga spravila vanjo. Čistilo je dala čistilki, čistilka je očistila reko, reka ji je dala vodo, z vodo je miška šla k šamponu in mu jo dala, s šamponom je tekla k frizerju, frizer pa ji je skrajšal lase. Miški pa doma pričeska ni bila všeč, zato je šla spet k frizerju ...

Katarina Langus, 3. a

ANKETA O KNJIŽNICI

Učencem 3. a razreda sem zastavila nekaj vprašanj o knjižnici in knjigah.

1. KATERA KNJIGA VAM JE NAJBOLJ VŠEČ?

Učenci so povedali, da najraje berejo naslednje knjige: Grozni Gašper, Babica barabica, Lov na pošasti, Lov na morske pošasti, Čarobni živalski prijatelji, stripi Asterix, Strašne zverinske zadeve, Dnevnik nabritega mulca in Kai proti zverem, Brina Brihta, Dajmo, dekleta, Zguba dnevnik, meni pa so najbolj všeč knjige Harry Potter.

2. KATERI KNJIŽNI JUNAK V KNJIGI VAM JE NAJBOLJ VŠEČ?

Gašper, Beno, Tom, Grega, Helion, Kai, Maks, Lili, Kužifiks, Ulf, Brina, Brinin brat Nejček, Zoja, Maša, Niki, Kloi, meni pa je najbolj všeč Harry.

3. KAJ VAM JE V KNJIŽNICI NAJBOLJ VŠEČ?

Osmim učencem je najbolj všeč dobra izbira knjig, dvema učencema kotiček s knjigami Lov na pošasti in tišina, dvema učencema pa so najbolj všeč knjige o živalih, knjige Strašne zverinske zadeve in Lov na morske pošasti. Dvema učenkama so najbolj všeč računalniki, dvema učenkama knjige rekordov, knjiga Zguba dnevnik, meni pa je najbolj všeč, da se lahko v miru pogovarjam.

4. ALI RADI BERETE? ZAKAJ RADI BERETE?

- ☐ Da, ker se lahko naučim pravilno govoriti slovensko.
- ☐ Zelo rad berem, ker me knjige zelo zanimajo in ker mi je Lov na pošasti zanimiv.
- ☐ Rad berem, da kaj izvem iz knjig in ker me knjige zanimajo.
- ☐ Rad berem, da imam več knjig za bralno značko.

- ☐ Rad berem, ker izvem nekaj novega in ker dobim točko za bralno značko.
- ☐ Da, rada berem, ker mi zaradi branja ni dolgčas.
- ☐ Rada berem, ker so knjige zabavne.
- ☐ Da, rad berem, ker imajo knjige dobro vsebino.
- ☐ Rada berem, da potem bolje berem.
- ☐ Rada berem, ker se naučim veliko novih besed.
- ☐ Da, rada berem, ker so mi knjige všeč.
- ☐ Rada berem, ker me branje osrečuje.
- ☐ Nerad berem.
- ☐ Da, rada berem, ker se iz knjig lahko kaj naučim.
- ☐ Rada berem, ker me zanima, kaj se dogaja v knjigi.
- ☐ Rada berem, ker je brati zabavno.
- ☐ Jaz pa rada berem, ker so knjige napete in razburljive.

5. KATERA PESNIŠKA ZBIRKA ALI PESEM VAM JE NAJBOLJ VŠEČ?

Dvema učencema so najbolj všeč Črvice pesmi, Maček Muri, osmim učencem so najbolj všeč Mehurčki in Pedenjped, dvema učenkama je najbolj všeč Naročje kamenčkov, pesem Čenčarija, pesem Mleko, Juri Muri, meni pa je najbolj všeč Lonček na pike.

Anketo sestavila in izvedla: Katarina Langus, 3. a

ČAROBNI SVINČNIK

Nekoč, predavnimi časi, je živel otrok Urban. ko je bil v šoli, si je zaželel, da bi imel čarobni svinčnik, ki bi pisal namesto njega. Ko je Urban šel na stranišče, je svinčnik pisal. Doma, ko je Urban zaspal, je čarobni svinčnik izginil. Zjutraj se je Urban skoraj zjokal, saj ni vedel, kam je izginil njegov svinčnik. Iskal ga je povsod: pod stolom, mizo, pod omaro in kavčem. Naslednji dan v šoli ga tudi ni našel. Ko je bilo konec šole, je žalosten prišel domov. Doma je sanjal, da ga je čarobni svinčnik popeljal v čarobni svet risank. Zjutraj je zagledal ta svinčnik, ki je izginil. Svinčnik mu je povedal, da mora vsako noč hoditi k drugi hiši.

Job Zupan, 2. a

ČAROBNI STROJ

Nekoč je živel revež, ki si je zaželel čarobni stroj. Nekega dne se mu je želja izpolnila. Revež je premišljeval, kako bi stroj uporabil. Ugotovil je, da ga njegov stroj lahko prenese na drug planet. Tam je spoznal male vesoljce in njihovo mamo. Mama ga je prosila, da pazi na njene otroke. Za dobro delo je dobil bogato plačilo. Z njim se je vrnil na Zemljo. Denarja ni porabil le zase, temveč ga je delil z revnimi ljudmi.

Julija Brecelj, 2. a

ČAROBNA POSODA

Nekoč je želela deklica Gerta, ki si je močno želela čarobno posodo. Nekega dne je Gerta na štedilnik postavila posodo in legla v posteljo. Med tem časom, ko je Gerta počivala, je lonček začel kuhati. Ko se je zbudila, je zavohala okusno zelenjavno juho. Ko je Gerta prišla v kuhinjo, je zagledala lonček, ki je kuhal namesto nje. Lonček je vzela s štedilnika in poklicala starše na kosilo. Ko sta Gertina starša pojedla juho, jima je pokazala svoj čarobni lonček. Starša sta jo objela in si zaželela, da bi lonček še naprej kuhal zelo dobre jedi. Gerta je o čarobnem lončku pripovedovala prijateljici Tini. Tudi Tina bi si želela takega lončka, ampak čarobnega lončka ni mogoče kupiti.

Živa Šivic, 2. a

ČAROBNI SVINČNIK

Nekoč je v hišici živel Jure, ki mu slovenščina ni bila všeč. Nekega dne je Jure pisal nalogo in ni mogel verjeti, ko je kar naenkrat v peresnici zagledal svinčnik.

Ko ga je prijel, je ta začel sam pisati.

Drugi dan ga je nesel v šolo. Ampak, ko

je zaprl torbo, mu je čarobni svinčnik padel ven. Domov je prišel žalosten. Mami mu je rekla, da bo jutri v šoli iskal čarobni svinčnik. Dva dni ga je iskal, pa ga ni našel. Tretji dan je čarobni svinčnik našel v šoli pod mizo. Vesel je bil, da je našel čarobni svinčnik. Tako je imel pri slovenščini najboljše ocene.

Klemen Rodič, 2. a

ČAROBNI SVINČNIK

Nekega dne je fantek Kristof doma pisal pesem. Že tretjič se je zmotil. Zaželel si je, da bi imel čaroben svinčnik, ki ne bi delal napak. In res je dobil svinčnik, ki se nikoli ne zmoti. V šoli je pisal s tem svinčnikom in sploh ni rabil radirke. Kristof v šoli tudi šilčka ni potreboval, ker svinčnika ni treba šiliti. Kristof je zelo veselo odšel spat. To je bil njegov najlepši dan v življenju.

Urban Martič, 2. a

ČAROBNA PALČKA

Nekoč je za devetimi gorami in desetimi vodami živela deklica Sara. Želela si je imeti čarobno palico, a ji jo mami ni hotela kupiti, sama pa ni imela dovolj denarja. Šla je v gozd, če bo tam našla čarobno palico. Iskala je in iskala in jo je našla. Poskusila je, če res čara in palčka je bila čarobna. Odšla je vesela domov in povedala mami, da je našla čarobno palčko. Zaželela si je, da bi imeli veliko denarja. Želja se je uresničila. Potem sta postali bogati in srečno sta živeli do konca svojih dni.

Zala Ahčin, 2. a

ČAROBNI STROJ

Nekoč je živel fantek po imenu Rok. Nekega dne je Rok hodil po majhnem gozdu. S seboj je imel hrano, vodo in fotoaparatus. Za smreko je videl veliko kocko. To je bil časovni stroj. Fantek Rok je vstopil v časovni stroj, kjer je videl veliko tipk, gumbov, računalnikov in največjo televizijo. Rok je pritisnil rdeč gumb in potoval v preteklost. Ko je prišel v preteklost, so vsi govorili po špansko, ker niso poznali slovenskega jezika. Rok je šel nazaj v časovni stroj in potoval v Anglijo. Ko je prišel v Anglijo, je srečal Tima. Rok in Tim sta igrala nogomet in postala prijatelja.

Kristjan Komac, 2. a

PRAVLJICA O STRAŠNEM ZMAJU

Nekoč je v votlini za sedmimi gorami in sedmimi vodami živel strašen zmaj. Imel je tri glave. Iz ene glave je bruhal ogenj, iz druge glave led, iz tretje glave pa elektriko. Ko je bila noč, ni rabil luči. Ker je bil že star, je zaspal za tisoč let. Sanjal je, da je

najmogočnejši zmaj v deželi. Ampak samo čarati ni znal. Nekega dne se je zmaj naučil čarati. Za večno je bil srečen.

Urban Martič, 2. a

PRAVLJICA O ZLOBNEM ZMAJU

Nekoč je živel strašen zmaj. Živel je v gozdu blizu vasi. Noben od vaščanov si ni upal stopiti v gozd. Nekega dne je zlobni zmaj prišel v vasico. Uničil je celo vas. Vsi ljudje so zbežali. Prišli so v drugo vas. Zlobni zmaj je šel za njimi. Tam je uničil še drugo vas. Tako so hodili vsake pol ure v drugo vas. Nekega dne pa je prišla vila. Zlobnega zmaja je vila spremenila v mravljo. Zelo so bili srečni. Srečno so živeli do konca svojih dni.

Job Zupan, 2. a

PRAVLČJICA O ZALJUBLJENEM ŠKRATKU

Nekoč je v pravljичnem gozdu živel majhen škratek Jan. Nekega dne, ko se je Jan sprehajal po gozdu, je zagledal prečudovito gozdno vilo. Povedala je, da ji je ime Metka. Tudi škratek ji je povedal svoje ime. Nekaj časa sta se pogovarjala in hodila po isti poti. Škratku je bila Metka zelo všeč. Vprašal jo je, če bi se lahko še kdaj srečala. Ko sta se spet srečala, je Jan Metko povabil na ples. Ples so prirejale gozdne živali. Ko sta škratek Jan in vila Metka prišla na ples, so ju druge gozdne živali že pričakovale, saj so slišale, da sta zaljubljena. Plesala sta cel večer in se imela lepo. Pozno zvečer sta se zaljubljena odpravila domov. Prijatelja sta ostala do konca svojih dni.

Živa Šivic, 2. a

V VAGONU JE ZAKLAD

Izgubil se je vagon. Kar zapustil je naš vlak! In to ravno tisti, v katerem je zaklad. Vagon sta videla škratek Tonko Franci. Zaustavila sta ga in šla pogledat, kaj je v njem. Škrat Tonko je našel neko škatlo. Ni vedel, kaj je to. Škrat Franci je našel gusarsko kapo in ugotovila sta, da je to gusarski vagon. Ogledala sta si škatlo in imela sta pravo srečo, saj je bil to zaklad. Povabila sta vse škrate, da so lahko pogledali zaklad. Odprli so ga in videli krono. Pogledali so jo in videli, da je čarobna in vsi so si nekaj zaželeli. To se jim je izpolnilo. In tako so si lahko zaželeli vsak dan.

Klemen Rodič, 2. a

NAJMLAJŠA MARJETICA

Najmlajša marjetica na travniku je radovedno pogledala okrog sebe. In kaj je videla? Videla je čarobni prehod. Najmlajša marjetica je bila začudena. Ni vedela, kaj naj naredi. Ali naj zbeži ali naj gre v prehod? Končno se je odločila. Šla je v čarobni prehod. Slišala je čudne glasove. Najmlajša marjetica se je malce bala. Hotela je nazaj domov. Pa ni mogla. Hodila je naprej. Videla je čarobne rože, ki so lebdele. Bile so različnih barv. Čarobne rože so prišle k najmlajši marjetici. Ta jih je pozdravila. Ampak čarobne rože je niso razumele. Čarobne rože so marjetici povedale, da so jo slišale in vedo, da ne more domov. Marjetica je začela jokati. Čarobne rože so rekle, da je lahko ostane pri njih. Marjetica je bila tako vesela, da je objela vse rože. Potem so se veselo nasmehnile. Rože so rekle, če hoče v vodo. Marjetica je prikimala. Skupaj so šle v vodo in se veselile.

Pika Gradišar, 2. a

POŠTAR RUDOLF

Poštar Rudolf si je šel obrit brado, da ga ne bi spoznali. Veste, preden si še ni obril brade, so mu pravili škrat. Naslednje jutro je poštar Rudolf šel dostavljat pisma. Pri drugi hiši ga gospa Tanja sploh ni prepoznala, ko je odprla vrata svoje hiše. Kar potihoma si je zašepetala, da je tako grd kot plesnivi sir. Nato je zaloputnila vrata. Ko se je poštar sprehajal, je srečal policaje. Videti je bil kot vlomilec, zato so ga dali v zapor. Po petnajstih dneh je Rudolfu zrasla nazaj brada. Bil je tako vesel, da je kar poskočil, nato pa še zavriskal. Takoj potem so ga izpustili. Policaju je bilo zelo žal, da ga je zamenjal za ujetnika. Zdaj je bilo čisto vseeno, če ga imajo za škrate. Vsaj nihče se ga ne boji.

Jerca Bombek, 2. a

2. A SE IGRA Z RIMAMI

Na plaži je zrasel mak,
občuduje ga rak.
Prišel je neki deček
in ga dal na zapeček.
Mak je ovenel
in se v pepel razcvetel.

Nekoč je bila biba,
ki jo je pojedla riba.
Ribo smo ulovili
in jo pozabili,
nekoč pa še zgubili.

Na preprogi je hrana,
špičasto jo gleda vrana.
Človek hrano to poje,
vrana ostane brez vode.

Katarina Polanšek, 2. a

Nekoč je živel rak,
zlezel je na topel mak.
Razbil se je lak,
zato je bil onesnažen zrak.

Job Zupan, 2. a

Na kavču je Urban,
ki je zelo zaspan.
Pojedel je pet vran
nekega dne pa je prišel
Kalan.

Urban Martič, 2. a

Na cesti je zmaj,
ime mu je Tolovaj.
Ker tolovaja ni,
si glavni ti.

Na ladji straši duh,
njegov prijatelj je pa suh.
Ne mara debelih muh,
pojedel je veliko juh.

Urban Martič, 2. a

Naša mala muca
nam vsak dan okna puca.
A kadar nas pa ni doma,
nam pa čisto vsa okna potaca.

Živa Šivic, 2. a

Slika 6: Jure Jordan, 6. b

Na bregu sedijo mačke,
všeč so jim rdeče hlačke.

Ula Rejc, 2. a

V hiški je živel Triška,
z njo pa mala miška.
V šolo rada je hodila,
z njo se miška je učila.
Domače naloge treba je pisati,
a miška jih ni znala razvozlati.
Učiteljica Trišo pred tablo pokliče,
miška pa jo brž pobriše.

Triša Meglič, 2. a

MUC MAC IN MIŠKA

V kotu, v kotu miška čepi,
maček se tiho reži.
Hitro, hitro, miška zdaj beži,
maček pa za njo hiti.
Muc Mac miško išče
pa jo nikjer videl ni še.
Miška v predalu se smeji,
maček pa glasno renči.
Miška se oglasi,
Muc Mac, ti loviš,
Jaz bom pa tekla hitreje kot katerakoli miš.
Miška zdaj iz predala zdrvi
in se mucu smeji.
Muc za njo hiti
in kar naprej potihno renči.
Miška se malo boji,
da muc ujel jo bi.
Skrije se tam, kjer muc ne najde je.
Muc jo išče tam in tu, a ne najde je.
Miška zdaj v omari živi
in se vsem prijateljem prijazno smeji.

Ajda Marn, 3. b

SOVA SKOVIKA

Sova Skovika, lepa luštna je,
podnevi rada spi, ponoči pa leti.
Gleda dol, gleda dol,
če so miške res tam dol.
Gleda dol, gleda dol,
če so miške res tam dol.
Ena miška smukne ji čisto pred oči.
Tako sova Skovika lepo pojedino dobi.

Naja Rejc, 3. b

LETNI ČASI

Pomlad

Jej,
Pomlad prihaja,
trajala bo vse do konca maja.
Rože cvete, topleje je že.

Poletje

Poletje je čas brez dolgih hlač,
nihče se toplo ne oblač.
Poletje je čas počitnic in zabave,
s šolo nihče ne beli si glave.

Jesen

Jesen je čas rdeče in rjave,
krompirjevih počitnic in plodov narave.
Kmetje morajo pobrati veliko repe,
ker pozimi zasujejo jo snežne kepe.

Zima

Zima je čas radosti,
snega se vsak otrok veseli.
Pozimi snežak stoji,
ko pride marec pa se stopi.

Mina Primožič, 3. b

POMLAD

Trava se prebudi,
 pa jo sonce prehiti.
 Tulipan odpre svoj cvet,
 deževniki pa gredo v svet.
 Gobe zrastejo na travi,
 zdaj koncert bo pravi.
 Čebele letajo veselo,
 to bo res lepo zvenelo.
 Prav zares je ti pomlad,
 gremo se hitro ven igrat.

Nara Jerala, 3. b

VEČER

Nad hribe, travnike in polja
 tiha noč se je razlila
 in tudi mesta vsa prekrila.
 Noč je v gozdu sovo zbudila,
 luči vse ugasnila.
 Otroci v posteljah ležijo,
 sladke sanje se jim po glavi podijo.
 Miška se po stanovanju podi in pazi,
 da mačke ne zbudi.
 Veter drevesom liste hladi
 in se zraven prisrčno smeji
 ter vsem nam lahko noč želi.

Ajda Marn in Nara Jerala, 3. b

MUCA MACA

Muca Maca prava je gospa,
 tigraste je barve in nasek črn ima.
 Rada se igra, prede in crklja.
 Ko pa miška mimo pride se ji zacedijo sline.
 Hitro za njo se zapodi in miško ulovi.

Naja Rejc in Mina Primožič, 3. b

GENERACIJA 2002 SE JE POSLOVILA

SKRIVNOSTNI PAKET

Nekoč je pozvonilo. Odprla sem vrata in zagledala poštarja. V rokah je držal velik paket. Hitro sem ga odprla in zagledala leseno kocko. Nato je kocka izginila. Na njenem mestu se je pojavila pošast. Skočila je iz paketa in zgrabila stol. Vrgla ga je v steno. Šla sem ponj, a vame je priletel še en stol. Pošast je skočila na tla. Stekla sem k njej in jo pohodila. Zdaj se je pošast sploščila in spremenila v milijon lesenih kock. Na eno kocko sem narisala pike, iz ostalih pa sem zgradila stolpnico. Nenadoma je izpod stolpnice spet pokukala pošast. Vame je zagnala kocke. Spet je pozvonilo. Pošast je skočila nazaj v paket. Pred vrati je spet stal poštar. »Napačen paket sem prinesel«, se je opravičil in mi predal drug paket. Odprla sem še tega. V njem je ležala knjiga. »To pa je že bolje!«, sem zaklicala in začela brati.

Katarina Langus, 3. a

POTOVANJE Z DEŽNIKOM

Nekega turobnega deževnega dne sem šla na sprehod. S seboj sem vzela svoj dežnik. Kar naenkrat pa je zapihal veter in dvignilo me je v zrak. »Juhuhu! Letiim! To je pravi sprehod, ker tako veliko vidim!«, je zadonel vesel glas v mojem srcu. Letela sem čez Retnje, nato čez Kriško polje in nad Sebenje. Pot se je nadaljevala proti Žiganji vasi. Nato sem se obrnila proti Križam. Nad cerkvijo sem se ustavila, da bi se razgledala. Razgledovala sem se toliko časa, da je do mene prijadral črn nevihtni oblak. Iztegnil je svoje mogočne roke, me zgrabil in posrkal vase. Videla sem, kako okoli mene švigajo strele in pada dež. Vsake toliko časa je zagrmelo, da se je cel oblak zatresel. Kmalu je tako močno zagrmelo, da je razmaknilo oblake. Prikazalo se je sonce. Videlo je, da sem ujeta v oblaku. Sonce je zato poklicalo bel oblak. Naročilo mu je, naj se odpravi proti črnemu oblaku in ga zdrobi na majhne kosce. Bel oblak se je odpravil proti črnemu. Nato je zavpil: »Trdno se oprimi dežnika!« Trdno sem se oprijela dežnika. Trenutek zatem se je oblak raztreščil. Na Križe se je razbesnela velikanska nevihta, jaz pa sem srečno odletela domov.

Katarina Langus, 3. a

LETEČI BOB

Maja se je odločila, da bo šla naslednji dan na tekmo z bobi. Kupila je vstopnico in karto za avtobus. Naslednjega jutra je zgodaj vstala in se odpravila na avtobus. Po eni uri vožnje je Maja izstopila na postaji zraven stadiona. Ko je vstopila v stadion, je zagledala dva boba. Prvi je bil bel, drugi rdeč. Zraven tekmovalne steze je bila manjša steza. Na njej si lahko poskusil, kako je dirkati z bobom. Maja je seveda hotela poskusiti. Šla je tja in se usedla v bob. Pritisnila je na plin in bob je odhrumel. Na vratih stadiona je čepela jata golobov. Hrup boba jim ni bil všeč. Odleteli so proti Majinemu bobu. Oprijeli so se ga s kremplji, zamahnili s perutmi in poleteli visoko v zrak. Še dve minuti niso leteli in stadion je postal majhna pika. Vse bolj so se bližali morju. Majo je postalo strah. Kaj, če jo bodo vrgli v morje? Bodo morali golobi plačati odškodnino za bob? Verjetno ne, kajti golobi ne poznajo denarja. Kaj bo pa z Majo? Jo bo mogoče na plano potegnil bel delfin? Mogoče pa še v morje ne bo padla. Na obzorju so se prikazale bele pike, ki so se vedno bolj bližale. To so bili galebi. Galebi so se s kremplji oklenili boba, pregnali golobe, nato pa so bob odnesli proti stadionu. Tekma se je

zaključevala in odvijal se je zadnji krog.
Galebi so Majo spustili na progo malo
pred ciljem. Malo se je zapeljala in po
razsodbah sodnika je zmagala.
Doživela je razburljivo dogodivščino,
dobila pa je še zlato kolajno.

Pravzaprav se ni vozila z bobom,
ampak z letečim bobom. Njena slika je
bila še celo v časopisu.
To je bil pa res slaven polet!

Katarina Langus, 3. a

POLETJE

Poletje, kam leti to cvetje?
Sonce močno sije,
ker ima žarke polne harmonije.
Letos bo poletni čas,
to povedala sem na glas.
Skočila bom v bazen,
ker dober je ta refren!

Lili Studen, 3. a

PIHA VETER

Piha, piha kot vihar,
to je stari moj mornar.

Piha kot zastava,
pametna je moja glava.

Veter pravi je možak,
zdaj nastal mi bo snežak!

Rokavice si nadenem
in prijatelja s seboj vzamem.

Prijatelj se razjezi
in domov odhiti!

Potem obrnem se jaz proč
in primem se za roč.

Brina Draksler in Ema Meglič. 3. a

MORJE

V morju ribe švigajo,
želve travo dvigajo.

Všeč mi je plaža,
prav tako pa tudi masaža.

Všeč mi je morje
in širno obzorje.

Tin Močnik in Matic Terbovc, 3. a

Slika 7: Nejc Kert, 6. b